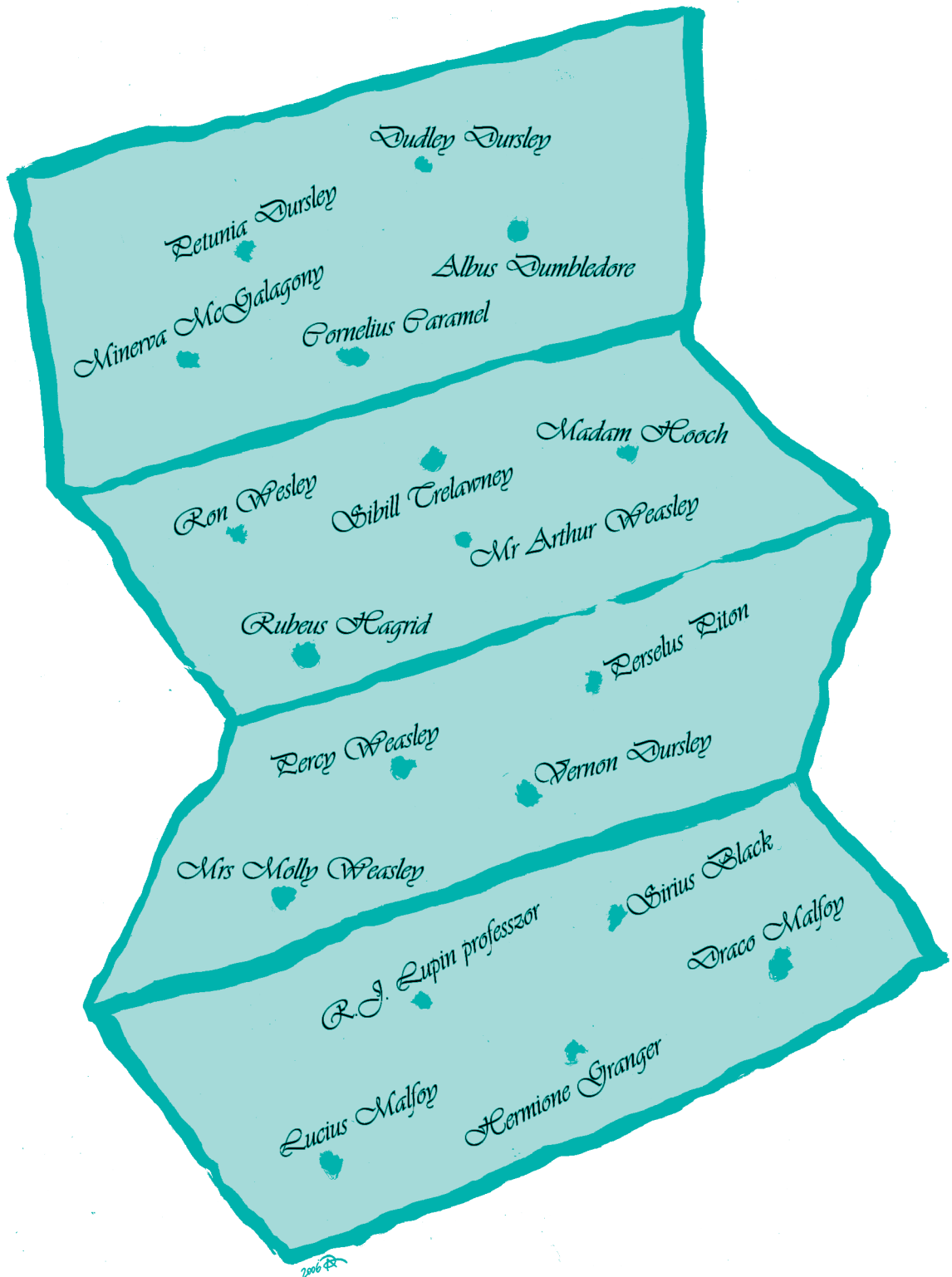

Oknyomozás a félelem körül

D1 – REGÉNYRÉSZLETEK A II/A FELADATHOZ

I.

„A többiek sorban felmásztak a létrán. A teremben már csak suttogva mertek beszélni, s Ron odahajolt Harryhez.

– Hol lehet a tanárnök? – kérdezte.

Ekkor halk, fátyolos hang bűgött fel valahol a sötétben.

– Isten hozott benneteket. Örülök, hogy végre a jelenben is megismerkedhetünk.

Trelawney professzor belépett a tűz fénykörébe. Harry az első pillanatban azt hitte, hogy egy óriási rovart lát: a tanárnök csontsovány volt, fátyolszerű, csillogó kendőt viselt a ruhája fölött, s hatalmas szemüvege természetes méretének sokszorosára nagyította a szemét. Hosszú, vékony nyakában számtalan lánc és gyöngysor lógott, csuklója és ujjai ki se látszottak a karperecek és gyűrűk sokasága alól.

– Üljetek le, gyermekeim, üljetek le.

A diákok felkászálódtak a karosszékekre, illetve lehuppantak a puffokra. Harry, Ron és Hermione együtt ültek le az egyik kerek asztal mellé.

– Üdvözöllek benneteket az első jóslástanórán – folytatta Trelawney, miután maga is helyet foglalt a kandalló előtti karosszékekben. – Trelawney professzor vagyok. Nem valószínű, hogy korábban volt alkalmatok találkozni velem. Nem szívesen szállok le a főépület lármás forgatagába, mert olyankor mindig elhomályosul a Benső Szemem.

Senki nem reagált a különös szavakra. Trelawney finom mozdulattal megigazította kendőjét, és folytatta:

– Elhatározottatok hát, hogy elmerültök a mágia legbonyolultabb ága, a jóslástan rejtelmében. Kötelességem már előljáróban figyelmeztetni benneteket: aki nem rendelkezik a Látás képességével, az vajmi keveset tanulhat tőlem. Ezt a tudományt nem lehet könyvekből elsajátítani...

Harry és Ron vigyorogva néztek Hermionéra. A lányt láthatóan megrémítette a hír, hogy ebben a tantárgyban nem sokra megy a könyveivel.

– Sok olyan boszorkány és varázsló akad, aki, bár nagy jártasságra tett szert a durrogatás, a büzkeltés s a szemfényvesztés terén, nem képes eligazodni a jövő ködbe burkolózó titkai között.

Beszéd közben Trelawney professzor végigjáratta hatalmas szemét a megszeppent arcon.

– A Látás képessége csak keveseknek adatik meg. Mondd fiam – fordult hirtelen Nevillehez, aki majdnem leesett a puffjáról –, jól van a nagyanyád?

– Úgy tudom, igen – felelte remegő hangon Neville.

– A helyedben nem lennék olyan biztos benne – mondta Trelawney. Lecsüngő smaragd fülbevalója megcsillant a tűz fényében. Neville nyelt egyet, s a tanárnök szenvtelenül folytatta mondókáját:

– A tanév során átvesszük a jóvendőmondás legfontosabb módszereit. Karácsonyig a teafű-olvasással foglalkozunk, azután rátérünk a tenyérjóslásra. Mellesleg, kedvesem – fordult hirtelen Parvati Patilhoz –, óvakodj a vörös hajútól.

Parvati riadtan nézett Ronra, aki közvetlenül a háta mögött ült, és távolabb húzódott tőle a székével.

– A tavaszi szünet után – folytatta Trelawney – megismerkedünk a kristálygömb használatával – persze előbb megtanuljuk a tűz-ómeneket. Sajnos februárban több óra is elmarad az influenzajárvány miatt. Jómagam be fogok rekedni. Húsvét táján pedig valaki örökre eltávozik közülünk.

A bejelentést döbrent csend fogadta, de Trelawneyt látszólag nem érdekelte szavainak hatása.

– Kedvesem – fordult Lavender Brownhoz, aki a hozzá legközelebb eső székben kuporgott –, megtennéd, hogy idehozod nekem a nagy ezüst teáskannát?

Lavender megkönnyebbült arccal felállt; levette a polcról a tekintélyes méretű edényt, majd letette a tanárnő melletti asztalra.

– Köszönöm, kis drágám. Egyébként a dolog, amitől rettegsz, október tizenhatodikán, pénteken következik be.

Lavender megborzongott.”

J. K. Rowling: Harry Potter és az azkabani fogoly, 98–101. o.

II.

A tanári asztal mellől azonban nem Lupin pillantott fel rá – hanem Piton.

– Az óra tíz perccel ezelőtt kezdődött, Potter, úgyhogy ez tíz pontjába kerül a Griffendélnek. Ül le.

Harry azonban nem mozdult.

– Hol van Lupin professzor? – kérdezte.

– Gyengélkedik – felelte torz mosollyal Piton. – Ha jól emlékszem, azt mondtam, ül le.

Harry nem mozdult.

– Mi baj van?

Piton fekete szeme megvillant.

– Semmi komoly – felelte, s arckifejezése elárulta, hogy szívesebben számolna be az ellenkezőjéről. – További öt pont a Griffendéltől, és ha még egyszer szólnom kell, ötven lesz.

Harry kelletlenül a helyére ballagott, és leült. Piton körbehordozta pillantását az osztályon.

– Ahogy már mondtam, mielőtt Potter félbeszakított, Lupin professzor nem vezet feljegyzést a tárgyalt témákról.

– Tanár úr, vettük a mumusokat, a rótsípkásokat, a kappákat és a kákalagokat – hadarta Hermione. – Most akartuk elkezdni a...

– Fogja be a száját, Granger! – vágott a szavába Piton. – Nem felvilágosítást kértem, csupán utaltam Lupin professzor szervezetlen munkastílusára.

– Ő eddig messze a legjobb sötét varázslatok kivédése tanárunk – jelentette ki merészen Dean Thomas, s az osztályon egyetértő moraj futott végig. Piton szeme villámokat szórt.

– Elég alacsony a mércétek. Nem mondhatnám, hogy Lupin túlterhelt benneteket – a rótsípkás és a kákalag első osztályosoknak való tananyag. A mai téma...

Harry látta, hogy Piton a tankönyv utolsó fejezeteihez lapoz, amelyekről biztosan tudhatta, hogy még nem kerültek sorra.

– ...a vérfarkas – döntött Piton.

– De tanár úr, még nem tartunk a vérfarkasoknál – vetette ellen Hermione, aki láthatóan képtelen volt fékezni magát. – Most a bicegócok következnek.

– Granger kisasszony... – szólt vészjósló nyugalommal Piton. – Ha nem tévedek, ezt az órát én tartom, nem maga. Ezért most mindenki lapozzon a háromszázkilencvennegyedik oldalra. – Még egyszer végignézett az osztályon. – Azt mondtam, most! Mindenki!

A griffendélek sötét pillantásokat váltottak, és sértődött moraj közepette kinyitották a könyveiket.

J. K. Rowling: Harry Potter és az azkabani fogoly, 160–161. o.

D2 – ÜZENETKÁRTYÁK

Tetszettek a mai napon a témával kapcsolatos ötleteid!	Tetszik, hogy észreveszed másokban a jót!	Kíváncsi vagyok a gondolataidra, kérlek, máskor oszd meg őket másokkal is!	Éreztem ma a bátorításod!	Jó érzés, hogy figyeltél rám!
Tetszettek a mai napon a témával kapcsolatos ötleteid!	Tetszik, hogy észreveszed másokban a jót!	Kíváncsi vagyok a gondolataidra, kérlek, máskor oszd meg őket másokkal is!	Éreztem ma a bátorításod!	Jó érzés, hogy figyeltél rám!
Tetszettek a mai napon a témával kapcsolatos ötleteid!	Tetszik, hogy észreveszed másokban a jót!	Kíváncsi vagyok a gondolataidra, kérlek, máskor oszd meg őket másokkal is!	Éreztem ma a bátorításod!	Jó érzés, hogy figyeltél rám!
Tetszettek a mai napon a témával kapcsolatos ötleteid!	Tetszik, hogy észreveszed másokban a jót!	Kíváncsi vagyok a gondolataidra, kérlek, máskor oszd meg őket másokkal is!	Éreztem ma a bátorításod!	Jó érzés, hogy figyeltél rám!
Tetszettek a mai napon a témával kapcsolatos ötleteid!	Tetszik, hogy észreveszed másokban a jót!	Kíváncsi vagyok a gondolataidra, kérlek, máskor oszd meg őket másokkal is!	Éreztem ma a bátorításod!	Jó érzés, hogy figyeltél rám!
Tetszettek a mai napon a témával kapcsolatos ötleteid!	Tetszik, hogy észreveszed másokban a jót!	Kíváncsi vagyok a gondolataidra, kérlek, máskor oszd meg őket másokkal is!	Éreztem ma a bátorításod!	Jó érzés, hogy figyeltél rám!
Tetszettek a mai napon a témával kapcsolatos ötleteid!	Tetszik, hogy észreveszed másokban a jót!	Kíváncsi vagyok a gondolataidra, kérlek, máskor oszd meg őket másokkal is!	Éreztem ma a bátorításod!	Jó érzés, hogy figyeltél rám!

